

Católicos i Socialistas

Persiste día tras día la mayor confusión en las ideas y en la conducta de ciertas gentes que se empeñan neciamente en conciliar lo que es de suyo inconcilliable.

Por eso, para ilustración de muchos y aviso de no pocos, es menester volver a repetir con machacona insistencia lo que desde hace muchos lustros está ya dicho y redicho hasta la sociedad y que sin intermitencia se viene diciendo de todos los modos, en todos los lugares y en todos los idiomas: que a ningún católico le es lícito abrigar las ideas que predica y sostiene el socialismo, sin inscribirse por tanto en sus listas de partido, ni siquiera simpatizar mentalmente con sus doctrinalismos.

Téngase presente que los principios básicos sobre los que el socialismo descansa lo constituyen: a) el materialismo de la vida, y por tanto, la negación de todo orden sobrenatural. No admite la existencia de otra vida después de esta y poniendo aquí en la tierra, el principio y el fin de todas las consecuencias, d) La negación de la familia, pues profesando la doctrina del amor libre, el matrimonio, para ellos, pasa a ser una unión temporal que puede terminar en cualquier momento por la voluntad de cualquiera de las partes. Los hijos, en consecuencia son del Estado, y los padres no tienen derecho alguno sobre ellos. c) Negación de la propiedad privada, y por consiguiente, para los socialistas se impone, como necesidad de subsistencia social, la nacionalización de todos los medios de producción y la administración, por parte de la colectividad, de todo el orden económico y de manera especial, de la producción y distribución de las riquezas.

Estos principios básicos del socialismo se desenvuelven en postulados y consecuencias fatales para la sociedad tal como la concibe y defiende el Cristianismo más formidabile y terrible del Socialismo según expresión del Jefe del socialismo alemán, Bebel: "El Cristianismo se opone como el agua al fuego"; "la democracia social tiene un solo adversario: el Catolicismo".

No se llamen, pues, a engaño ciertas gentes que en su ignorancia pretenden disculpar sus simpatías por el Socialismo. Para los católicos es total y rotundamente rechazable la doctrina socialista y después de las luminosas palabras de Pio XI no puede haber duda sobre la conducta de los católicos frente al Socialismo:

"Profunda es la transformación que desde los tiempos de León XIII ha experimentado el Socialismo, con el que especialmente luchó nuestro predecesor. Podía entonces casi decirse que el Socialismo era propugnador de principios doctrinales, bien definidos y recogidos en su sistema; ahora por el contrario, está dividido en dos partidos principales, y desacordes en lo más, y enemigos entre sí, pero de tal modo, que ninguno de los dos se aparta del fundamento de todo Socialismo contrario a la fé cristiana.

"Una parte pues del Socialismo se precipitó en el Comunismo el cual enseña y persigue dos puntos, no ya por vías ocultas o por rodeos, sino a la luz del día y valiéndose de todos los medios, aun de los más violentos: la más encarnizada lucha de clases, y la abolición absoluta de la propiedad privada.

Y al perseguir estos dos intentos, no hay cosas que no desee, y no respete nada; donde se ha hecho dueño el poder, se muestra tan cruel y salvaje, que parece cosa increíble y monstruosa.

"El más moderado el otro partido, que ha conservado el nombre de Socialismo; porque, no solamente profesa un alejamiento de todo recurso a la violencia, sino que aunque no rechaza la lucha de clases y la abolición de la propiedad privada, las mitiga con atenuaciones.

"Diríase que asustado de sus propios principios y de las consecuencias que de ellos deriva el Comunismo, el partido socialista se vuelve y, en cierto modo, se aproxima a aquella verdad que la tradición cristiana ha sostenido constantemente... No por esto debe creerse que aquellos partidos o grupos de socialistas, que no son comunistas, sostengan semejante doctrina, o en la realidad o en su programa. No; porque aquellos, por lo general, no rechazan la lucha de clases, ni la abolición de la propiedad, sino que únicamente pretenden mitigarla de alguna manera."

Tras estas claras y terminantes palabras del Maestro de la verdad es lamentable que por inexplicable inconsecuencia, o por ignorancia de los extremos a que conduce el Socialismo, no falten quienes pretendan conciliar la profesión de fé cristiana con la práctica del Socialismo, el nombre de Católico y la filiación socialista. Ello es inexplicable pues absurdo conciliar la negación con la afirmación, el no del Socialismo, con el si del Cristianismo.

Católicos y socialistas son dos falanges separadas por la fe en Dios, por el amor a la familia, la institución y el derecho de la propiedad privada, como prolongación de la personalidad humana y garantía de la libertad, de responsabilidad, y, por ende de la conciencia del derecho y del deber. Ellos y nosotros. Las dos fuentes de la lucha futura a que ya aludió el Socialista Legnitz, dirigiéndose en el Parlamento bávaro el Diputado católico Heine: "Vosotros nuestros más peligrosos adversarios, y la última prueba decisiva se dará entre vosotros y nosotros."

¡Nosotros y ellos!

Sepámosle ya de una vez para siempre los Católicos:

Católicos

SOSTENED LOS PERIODICOS QUE OS FAVORECEN.--IGNORAD
LOS PERIODICOS QUE OS IGNORAN.-- COMBATID LOS PERIO-
DICOS QUE OS COMBATEN

A nuestros suscriptores

Durante la temporada de verano, serviremos el periódico a nuestros suscriptores tanto de la ciudad como de fuera, al punto donde nos indiquen, sin ningún aumento de precio.

Para ello, basta con que demuestre a esta Administración, especificando, con toda claridad, las señas de su nueva residencia.

EL DESORDEN PUBLICO

¿Se restablecerá la pena de muerte para cortar el pistolero reinante?

Es una gran preocupación en los medios ministeriales la reaparición del pistolero. La crónica de sucesos sociales registra desde hace algún tiempo continuados hechos a mano armada, que perturban la situación pública y menoscaban el prestigio nacional ante el Extranjero. Recientemente han aprobado las Cortes leyes para poder cortar la situación, en extremo delicada y grave. Se ha pensado — y a nosotros nos llega la referencia por buen conducto — en la necesidad de recurrir a procedimientos extremos para dar fin con este espectáculo depresivo. Incluso se solicita de las Cortes el restablecimiento, para hechos concretos, de la pena de muerte, por tiempo eventual, a fin de cortar de raíz la situación y restablecer en todo su vigor el orden público en España.

Se tropieza con la dificultad de que se aprovecharía la iniciativa para hacer una dura campaña contra los elementos socialistas del Gobierno. Pero, antes que todo escrupulo político o partidista, está el bien público, y es muy posible que, de continuar la grave situación por que atraviesan algunas ciudades españolas, se lleve a las Cortes el consiguiente proyecto, que tiene sus precedentes en lo efectuado en otros países cuando la situación, a juicio de los diputados que comentaban en los pasillos este asunto, no tenía los vivos caracteres que tiene en España.

(De "El Sol").

Como cambian los tiempos!

Aun está fresca la tinta de la mayoría de los periódicos de izquierda, entre ellos "El Sol" en que se pedía la abolición de la pena de muerte considerándolo como un oprobio.

Ahora son ellos mismos los que piden la rectificación de sus propios desvarios.

Viaje de marinos españoles

Toulon, 7. — Como estaba anunciado, han llegado los oficiales de la Escuela española de marina, siendo recibidos por el agregado militar de la Embajada de España en París.

Los oficiales expedicionarios han estado visitando uno de los submarinos anclados en este puerto y los buques de la tercera escuadra.

Segona lletra oberta a un rabassaire

Em faig càrrec, estimat Rabassaire, que t'hagis sulfurat una mica en llegir que et comparava amb els atracadors. Això m'obliga a dirigir-te aqueta altra lletra en la qual no rectificare ni un mot de la primera, però t'aclearé aquest punt de la semblança que hi ha entre els atracadors i vosaltres, els mals rabassaires.

De la meua lletra tu n'acceptes un punt de vista: creus que tinc raó quan dic que això no durarà i àdhuc sospites que, un dia, el tricorni negre de la Guàrdia Civil serà la flor més vistosa dels nostres camps, una flor que, com un gira-sol, sempre et donarà la cara. I com que no t'has portat com un home, perquè no has complert la paraula donada, com que ja ningú no es fiarà de la teua paraula, el testimoniatge dels pactes i lleis ja no podrà ésser la teua lleialtat, sinó la presència de la Guàrdia Civil. I llauraràs dòcilment, no diré com un esclau, però sí com un vençut, perquè no has volgut portar-te com un home.

Doncs si acceptes que això de quedar-te la collita no pot durar tota la vida, si àdhuc arribes a sospitar que un dia t'imposaran el respecte als pactes i lleis, senyal que no et creus — jo ja ho sabia — que la terra sigui del qui la treballa, senyal que estàs convençut que has obrat malament. Doncs per què et sents ofès en la teua dignitat quan comparo amb els atracadors els rabassaires que s'emporten les collites?

Estigues segur, amic Rabassaire, que el teu cas és idèntic al dels atracadors. Més ben dit: els rabassaires dedicats a la rapinya i els atracadors us completeu. Hi ha rabassaires que no

compleixen els pactes perquè hi ha atracadors; i hi ha atracadors perquè hi ha mals rabassaires. Tots dos, tu i l'altre, heu necessitat, per actuar, que es produís una gran devallada en el nivell moral del país. Tots dos heu aparegut en un mateix moment i desapareixereu plegats. És natural, naturalíssim, que si hi ha bandidatge a la ciutat n'hi hagi també a pagès. Fins ara, amb una escopeta del Somatent a l'espatlla havies netejat el camp de bandits. I ara... no m'ho facis dir.

Van tan lligades les teves facècies amb els atracaments, aquests dos fets són tan típics d'un període ingloriós, que dintre pocs anys, quan en les converses es surti a parlar d'aquests temps, en diran l'època dels atracaments i dels rabassaires. Tu ho has volgut així, i així serà, no en dubtis. I et caurà la cara de vergonya. I hauràs contribuït amb totes les teves forces a què l'home de ciutat et tingui per molt més pagès del que ets, i hauràs consolidat la llegenda de la cobejança dels pagesos.

Rumia si és normal, si està bé això que fas de quedar-te les collites. Rumia i veuràs que els teus pares i els teus avis eren més homes que tu i més intel·ligents que tu. Com si voltessis la sinya, medita al voltant d'aquestes idees. Pensa que això se t'acabarà i que el que no és teu no et farà cap profit. I que el dia que hagis de donar compte de les teves pirateries, no tindràs pas tantes agalles. Llavors, amb el cap cot i la cara vermella com un pigot, hauràs de dir, fent el pagès: "Un home es va deixar entabanar."

MANUEL BRUNET.

NOTICIARIO BREVE

En Irlanda han estallado graves disensiones entre el Gobierno y los miembros de la Guardia Nacional, temiéndose una guerra civil.

--Se acentúa la tirantez de relaciones entre Austria y Alemania.

--Se ha descubierto en Berlín el antiquísimo manuscrito obra del monje alemán Eckhart, "Comentario del Evangelio de San Juan".

--Roosevelt y los representantes del obrerismo y de los patronos firman un compromiso por el que se suprimen las huelgas y "lockouts".

--Parece que se proyectaba un atentado contra Roosevelt, Hoover y Norman Thomas.

--Los viticultores tunecinos están irritadísimos con las medidas restauradoras de la declaración del estado de guerra.

--El general Machado convoca urgentemente al Congreso para que autorice la declaración del estado de guerra en toda la isla.

--Veinticinco aviones militares franceses, al mando del general Voinov, volarán sobre tierras de África en un recorrido total de 25.000 kilómetros.

--El presidente de la Reichsbank va a entrevistarse con la Banca holandesa.

--Cados y Rossi han batido el re-

cord mundial de distancia en línea recta habiendo recorrido 8,900 kilómetros.

--El número de automóviles en todo el mundo se eleva a 33.562'95.

--La proporción de automóviles en todo el mundo es de un coche por cada sesenta habitantes y para los Estados Unidos uno por cada cinco.

--Un acuerdo fija los derechos de los polacos residentes en Dantzig.

--Comunican de Neukirchen que la Administración francesa de las minas del Sarre ha despedido a todos los obreros que tomaron parte en la fiesta gimnástica alemana de Stuttgart.

--En Noviembre se celebrará la lotería francesa con un premio de cinco millones. El billete costará cien francos y el importe total de la venta será de mil millones.

--Ha fallecido a los 77 años de edad, el célebre paisajista Davis.

--Cárdenas, designado candidato a la Presidencia de Méjico.

--El viento arranca de su puesto al fogonero del tren de Inyo París Roma.

--El nacionalismo alemán ha dado trabajo en seis meses a dos millones de hombres.

--Parece que se llegará a una fór-

Panorama Político Social

LOS FLAMENCOS EN ACCION. -- UNA SALVAJADA

Cádiz. — En el establecimiento "Parra de la Bomba" corrían una juerga, después de la corrida de toros, el matador Cagancho en unión de varios individuos de las cuadrillas y otros flamencos y artistas de la localidad.

Con ellos se encontraban varias mujeres de la vida airada. Todos se encontraban en estado de embriaguez. Al final rociaron a la joven de 24 años, Agustina Aguirre Rocamora, con whisky, prendiéndole fuego con una cerilla. Las ropas ardieron rápidamente. A los gritos de la joven acudieron los

camareros y chófers, logrando apagar el fuego.

Agustina fué trasladada rápidamente a la Casa de Socorro donde se le apreciaron quemaduras graves en el bajo vientre, tórax y extremidades, pasando después al hospital de Mora. La policía practicó gestiones logrando detener a Cagancho y diez individuos más. Todos pasaron a la cárcel.

Parece que el autor de las lesiones fué un individuo conocido por Niño Caracol, mozo de Cagancho.

Actúa el juez don Luciano Calvo que esta mañana no pudo tomar declaración a los detenidos por encontrarse en estado de embriaguez.

Cagancho fué detenido en una casa de mala nota de la calle de José de Dios, intentando lincharle varias mujeres e impidiéndole los guardias de asalto. En la Comisaría intentó fugarse varias veces.

EL SEÑOR ROYO VILLANOVA HABLA EN SEGOVIA DE LOS DEBERES POLITICOS DE LA JUVENTUD

Segovia. — En el Centro de Acción Popular ha dado una conferencia el diputado señor Royo Villanova. Ante la enorme afluencia de gente no pudo celebrarse el acto en el salón acondicionado al efecto, celebrándose en el amplio

patio, donde se congregaron más de mil quinientas personas. El orador disertó sobre el tema "Deberes políticos de la juventud". Afirmó que los viejos no deben estorbar a la juventud, sino servirla. A raíz del mitin en la plaza de toros contra el estatuto, le dijeron que formase un partido conservador republicano, a lo que contestó que no quería formar más capillitas de derechas españolas. Elogió a la minoría agraria, afirmando que su esfuerzo está levantando el espíritu de la opinión. Aconsejó a los jóvenes que no vayan a la política con ánimo de hacer carrera, sino para servir sus ideales con fe en la lucha

Terminó diciendo que los jóvenes españoles tienen la obligación de trabajar por las derechas. Fué ovacionado en varios párrafos de su discurso y al finalizar éste.

DIU "L'OPINIO"

"Res no és tan agraït pels ciutadans com l'acte d'aquells polítics que reconeixent que no serveixen s'en van. Aleshores, en marxar llur figura àdhuc és nimbada d'una gran aureola, als ulls de la col·lectivitat".

D'acord. Però perquè no ho fan primer l'avi Macià el mofeta de Gassol o l'avar Companys?

mula de transacción en el proyecto de ley de Arrendamientos.

--En Cestona se celebró un mitin tradicionalista con asistencia de quince mil personas. Rinaron mucho entusiasmo y orden completo.

--En Chamartín de la Rosa un sereno mata a un maleante.

--Parece que en el Consejo de hoy, Viñuelas propondrá la reducción de gastos en 400 millones de pesetas en los nuevos presupuestos.

--Se dice que ante el recrudecimiento de los atentados y atracos es posible que se lleve a las Cortes un proyecto restableciendo la pena de muerte.

--En Sabadell se ha inaugurado un aeródromo.

--En el puerto de Sevilla siguen sin acudir al trabajo los elementos de la Unión local de Sindicatos.

--Varios barcos se marchan de Sevilla sin descargar y otros lo hacen en Coria del Río.

--Con asistencia del director general de Agricultura y otras personalidades se ha inaugurado la Estación enológica de Cariñena.

Convocatoria a caçadors

A l'objecte de procedir a la constitució definitiva de l'"ASSOCIACIÓ DE CAÇADORS DE TARRAGONA", a l'enseny que elegir la Junta directiva, per mitjà del present anunci són convocats els components de les Societats "L'Estornell", "La Protectora", "La J.", "Coto Tamarit" i "Mas dels Archs", per a la reunió de caràcter general que tindrà lloc a les 10 hores de la nit del dia d'avui, de primera convocatòria, i de segona, a les 10'30, cas de no reunir-se nombre suficient al local social situat al "Bar Catalunya".

La Comissió organitzadora atesa la importància d'aquesta reunió, no dubta en comptar amb l'assistència de la majoria dels convocats.

Tarragona, 9 d'agost de 1933. — Per la Comissió, J. Sanguis.

ANTONIO SEGÚ

COMPRA FINCAS

Méndez Núñez, 21, bajos
Teléfonos 748 R - 748 X
TARRAGONA

VENTA-ADMINISTRACION

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

La diada dels rabassaires

Reproducimos a continuación lo que dicen algunos periódicos sobre la excursión de rabassaires.

Dice el "Dilluns":

Arxiu de la cortesia

Ahir es celebrà a nostra ciutat la diada rebassaire: Repetim-ho, puix malgrat els anuncis emprats per donar-li un caire popular i emotiu molts no en devien estar encara assabentats. Se'ns diu que el rebassaire volia demostrar-nos la seva força i la raó de les seves demandes. Permeteu que dubtem de la raó, quan d'antuvi se'ns presenta amb maridatge amb la força: quan menys constituiria un insult a la comprensió d'altre.

No s'explica el poble, aquest poble tan noble quan no se'l desvia amb prediques interessades dirigides més al seu egoisme que al seu bon cor, s'hagi escollit a Tarragona per l'excursionisme rebassaire, quan recorda encara dies d'intranquil·litat quan aquest estamen volgueu demostrar-nos, ja altra vegada, la seva força oblidant-se, en aquella època de la raó. Que hi farem! Sempre es d'agrair l'atenció i sempre podríem aprendre, si tenen facultat de fer-ho. Be es pot esperar d'ells, declamin a Tarragona, arxiu de la cortesia.

Però al poble, que sempre es vol explicar els fets, es deia aquests dies si no s'ha volgut donar en sensació, amb la coincidència d'una inauguració i la diada, d'un entusiasme inexistent. Podria ésser, i si així fos, prou haurà vist el rebassaire que al seu entorn hi havia tots els mateixos que hauria pogut tenir si s'hagués reunit a qualsevol altra lloc. Ni tan sols la curiositat tarragonina els hi prestà suport.

Som comprensius i no volem negar part de raó a las aspiracions rebassaires, però si hem de criticar el camí emprat de fer arma política d'una aspiració de classe. Te Catalunya, en aquesta hora històrica de demostrar la seva capacitat constructiva, altres problemes més greus a resoldre: l'atur forçós, l'expansió comercial, les assegurances socials, els desordres socials, la nacionalització de comunicacions, i molts d'altres. Davant d'aquests, el dit problema rebassaire no arriba a ésser gairebé ni una operació elemental d'aritmètica.

Segueixin vivint els que tenen la responsabilitat de la direcció, amb la sola dèria de cercar vots i no de crear ciutadans; en la sola aspiració d'ocupar un càrrec, en lloc de mereixe'l. Segueixi el President de Catalunya volguen ésser un home de partit quan hauria d'ésser l'agermanador d'idees. No està a la nostra ma impedir-ho, però mentre això succeeixi, no deu estranyar a ningú que es rebí al que això prediquen i representen amb tota la cortesia, però de la pitjor de les maneres: amb indiferència.

Dice "El Correo Catalán":

EL SEÑOR GASSOL Y LOS "RABASSAIRES"

Nuestro corresponsal en Tarragona nos remite una extensa información de la jornada "Rabassaire", celebrada anteayer, domingo en aquella ciudad.

En él hicieron uso de la palabra once oradores, entre ellos el consejero de Cultura de la Generalidad señor Gassol.

Después de leer la información original de nuestro corresponsal, nos quedamos asombrados y nos invade una ola — asimismo — de incredulidad y de estupor: pues nos parece increíble que en aquel mitin se dijera lo que se dijo, particularmente por el señor Gassol.

Ante esta duda consultamos otros periódicos como elementos de comprobación. Y leemos la "Hoja Oficial del Lunes", por cierto nada sospechosa como publicación oficial de la Generalidad.

Y en efecto: leída la reseña de la "Jornada Rabassaire", resulta totalmente coincidente con la de nuestro corresponsal, desapareciendo nuestra incredulidad, nuestra duda pero aumentando, en cambio, nuestro estupor. ¿Por qué? Porque, según el referido diario oficial, el señor Gassol, al saludar a los "rabassaires" en nombre de Macià, dijo:

"Macià, atacado a menudo, incomprendido por las derechas, es decir, incomprendido porque le comprenden demasiado, ha hecho un gran sacrificio. Se decía que debía quedar puramente como un símbolo de Cataluña, pero él no ha querido jamás ser un símbolo deficiente sino un hombre humano, trabajador y activo a favor de los derechos y libertades de los hombres y de los pueblos. Si haciéndolo así no quieren sentirse presididos por él, peor para ellos.

Fijaos bien por lo que se le ataca: unos porque siempre ampara y defiende a los humildes; otros, porque siempre es aclamado por los niños; los demás, porque es amigo nuestro y de todos los que sienten sed de justicia. ¡Ved por qué se le ataca! Por todo aquello que ha sido siempre las características de los grandes maestros y de los grandes redentores. En este sentido bendicimos los ataques que le hacen parecerse más el Cristo de la libertad, de la Cataluña nueva, que no dejaremos que muera como aquel Cristo también de los humildes que crucificaron los hombres de su raza sino que lo inmortalizaremos en cada una de nuestras libertades y de nuestras reivindicaciones sociales que legaremos a nuestros hijos." (Gran ovación.)

O el señor Gassol no tiene el talento que le suponíamos, o li lo tiene, le ha sido desviado por algún poderoso e irresistible impulso de la pasión política. Porque sabe muy bien que no puede haber más que un Cristo — el que fué crucificado y que el Cristo de toda libertad — bien entendida, claro está — de la individual y de todos los pueblos

es aquel que murió crucificado en el Calvario.

Más adelante dijo el señor Gassol: "Los rabassaires y la Esquerra y la Esquerra y los rabassaires no sólo han triunfado, sino que continuarán triunfando en las luchas que se avecinan, porque son la parte más popular y más viva de Cataluña."

Aquí el señor Gassol se atreve a pronosticar. Sabe el muy bien que el hombre es falible; y que si en este mundo todo es inestable, nada lo es tanto como los poderes que dependen de los paínes de la política.

Volvió después el señor Gassol a aludir a las derechas, diciendo:

"Como ha dicho el amigo Cerezo la propaganda de las derechas se vale de todos los medios, y contra ella habéis de defender lo que es más sensible, las mujeres y los niños, el sagrado de vuestros hogares, velad sobre todo por la conciencia de vuestras mujeres, para que no sean un peligro, sino el apoyo más grande de la República. No habéis de escuchar las voces de los que nos quieren dividir e ir contra nuestras libertades."

Las derechas no han atacado (ni atacarán jamás las verdaderas libertades — suponemos que el señor Gassol se refiere a las verdaderas y lo suponemos porque no las concreta, ni las define. Y la misma suposición hacemos cuando en su discurso se refirió a derechos.

Y terminó diciendo:

"Volveré hacia Barcelona lleno de entusiasmo y lleno de un gran optimismo porque he visto que representáis una avanzada de la libertad y de la República, y podré decir al Presidente de la Generalidad que si alguna vez se cierne un peligro para la República o para Cataluña o se intenta implantar alguna de estas dictaduras que algunos elementos de la derecha pronostican, no tenéis más que dar la voz de alarma y las gentes del campo y de la Esquerra Republicana acudirán en su defensa y los rabassaires de la comarca de Tarragona no serán los últimos que acudirán incondicionalmente a ayudar a sus hermanos."

Aquí el señor Gassol, influido por esa visión pavorosa de las dictaduras, puesta en boga, no por las derechas, sino por las izquierdas y

prevé a los rabassaires organizados en ejército.

En conclusión: la falsa política la falaz, la dolosa, avivó una vez más y con un ímpetu inusitado la discordia que desde hace tiempo existe en el campo.

Nosotros sabemos más todavía: sabemos que el ex seminarista Gassol, amparado, protegido y auxiliado moral y económicamente en trances difícilísimos por sacerdotes discípulos de él algunos, profesores otros, y amigos de la juventud la mayoría de ellos, se atrevió a mancillar sus labios arrojando un insulto y una calumnia que es al mismo tiempo la prueba evidente de que el espíritu del autor de "El cálzer de Pau Claris" ha empezado o quizá más concretamente termina el descenso de su propio valor como hombre de letras, como patriota y hasta como hombre correcto y agrado.

Gassol recomendó a los rabassaires que no permitiesen que sus mujeres se acercasen a recibir el sacramento de la confesión, porque desde aquel lugar pueden tiranizarlas y destruir lo que ellos defienden. Así se expresó Gassol como se expresaría un hombre vulgar o un orador formado en la lectura de la "Traca" o "L'Esquella".

Gassol tocaba a su ocaso desde hace muchos meses a partir de esa fecha; Gassol ha perdido lo poco que le quedaba de hombre comprensivo y educado.

Gassol puede concursar con seguridad de éxito al nombre del Samblancat catalán.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

BOLSA DE TRABAJO

SECCION DE MUJERES

Se ofrecen mujeres para lavar y hacer faenas.

Sirvientas desean colocarse.

Se necesita cocinera, se le retribuirá bien.

TALLER

d'ENCUADERNACIONES

Libres ratllats

Mostruaris - Relleus

Treballs de luxe

Marcel·lí Ollé Carreras

Comte de Rius, 3

TARRAGONA

VIDA RELIGIOSA

Vigília de Sant Llorenç Sant Joan Maria Vianney, Rector d'Are

Doble. -- Ornaments blancs

Nat a Dardilly, diòcesi de Lió, d'una família de pobres i piadosos pagesos, de bonhora exercí l'apostolat entre els infants companys seus, sobretot mitjançant la devoció a la Mare de Déu i la pràctica del sant Rosari. El seu curt talent natural li acumulà dificultats gairebé insuperables per arribar a tenir els coneixements necessaris en la carrera eclesiàstica. Ordenat sacerdot, esplaià els seus ferbors apostòlics amb l'oració, la penitència i l'exercici del seu sagrat ministeri, sobretot en la parròquia del petit poblet d'Ors, del qual fou rector fins que morí. Féu florir enere els seus feligresos una esperenosa vida cristiana i sofrí pacientíssimament la guerra que, sota diferents espectes, li mogué l'enveja del maligne esperit. Ajudava amb miraculosa eficàcia els sacerdots veïns amb predicacions extraordinàries, i a la fama de la seva santedat atragué al poblet d'Ars nombroses peregrinacions. Retut, més pels seus treballs que per la vellor, morí santament als 73 anys d'edat en 1859. Fou canonitzat pel Sant Pare actual.

Missa per a demà

De sant Llorenç, Màrtir. Doble de 2.ª classe amb octava senzilla Color vermell.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de les Rdes. Religioses de Jesús Maria, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze matí, i d'un quart de cinc a les vuit de la tarda.

El dia 13 començaran a Sant Francesc.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set missa i novena a la Mare de Déu preparatòria de la festa de l'Assumpció.

SANT MIQUEL. — A la missa de set, es practicarà tots els dies l'exercici del mes d'Agost, dedicat a l'Immaculat Cor de Maria amb solemnitat i cants populars.

Opinions alienes

Un apostolat especialitzat

Fa vuit dies justos que donàvem compte als nostres lectors de la clausura de la primera Setmana general d'Estudi de la Federació de Joves Cristians de Catalunya celebrada a Barcelona.

Tothom coneix aquesta important institució, inspirada en el mateix esperit i organitzada segons els mateixos mètodes de les Joventuts Catòliques belgues, i que comptant només que any i mig d'existència, s'ha estès ràpidament per tota la regió, i posseeix en l'actualitat 170 centres o grups locals que han pogut enviar a la dita Assemblea més de 800 representants.

Ara, passat el bullici de les reunions i considerant atentament la tasca ja realitzada i les resolucions preses per a l'esdevenidor, cal afirmar amb tot convenciment que la F. J. C. de Catalunya, malgrat cert exclusivisme regional — no per això de cap manera censurable donada l'actual situació política de Catalunya — és una organització valenta, audaç i pràctica, capaç d'aixecar-se davant l'apostasia general de les masses i d'actuar en la vida dels joves, singularment dels obrers, educant, encarrilant, transformant cristianament i íntegrament totes les seves activitats.

Aquest i no altre és l'objectiu de les nostres joventuts catòliques. Es tracta, no simplement de fomentar la pietat dels seus afiliats, sinó de treballar per a capacitar una nova generació de catòlics d'acció; ben formats intel·lectualment i disposats a llançar-se a la recristianització de la societat.

L'apostolat d'avui dia té necessitat de rejuvenir-se contínuament; s'imposen nous mètodes, fórmules més modernes, sobretot per a penetrar en el món obrer, víctima de la revolució i del laïcisme, tot impregnats de prejudicis i incomprendiments, més unificat i organitzat que en temps passats, més distant de

nosaltres, malgrat anar junts sense cessar amb ell, que els nostres correligionaris del Japó o de les Índies, i no coneixedor d'altres límits — que sap ell del seu bisbe o de la seva parròquia? — que els del seus tallers o clubs.

Pel que resta, si bé és cert que l'educació religiosa és ofici propi del sacerdot, mes en els temps presents, en què aquell és mirat amb recel per les masses proletàries, els esglésies són cridats especialment a ésser els seus col·laboradors, i "en aquest cas concret, els fets i l'experiència han demostrat que no és possible una acció catòlica de gran envergadura sinó tirant mà d'obers ben formats en el dogma i en les pràctiques cristianes. "Si no s'aconsegueix — escrivia el pare Arendt — convèncer a fons un bon grup de joves obrers, entusiasmar-los i decidir-los a sacrificar-se per l'obra que es tracta d'implantar, serà inútil tota temptativa d'evangelització. La batalla està perduda per endavant, i serà una solemne nicesa, malgastar en això un temps preciós."

Heus ací la gran obra de les Joventuts catòliques belga i francesa, i en particular de la F. J. C. de Catalunya, multiplicant les seves setmanes d'estudi, els seus secretariats i grups de militants, les seves seccions esportives i culturals, les seves revistes i cercles d'estudi. I heus ací per què davant el ràpid increment de tals Joventuts que amenacen amb la destrucció dels adversaris, aquests, inquiets i desorientats, clamaven com clamava no fa molts dies "Le Populaire": "Contra la J. O. C.! A destruir la J. O. C. i totes les organitzacions que segueixin la seva acció social!"

Es que la J. O. C. i institucions similars són el veritable tipus de l'apostolat especialitzat, l'organisme de l'Església enmig de les masses obreres.

Deportivas

Fut-bol

CAMPIONAT DE FUTBOL INFANTIL "AVANTI!.."

PUNTUACIO

Després de la passada jornada que donà els següents resultats: Penya Tarragonina, 5 - F. C. Beneficència, 1.

Penya Galan, 5 - Sala Parroquial, 0.

la puntuació segueix en la forma següent: Penya Tarragonina, partit jugats 5; punts, 7. Casal Catequístic (A), id. 4, id. 5. Penya Galan, id. 4; id. 5. F. C. Beneficència, id. 5; id. 5. Casal Catequístic (B.), id. 4; id. 3. Sala Parroquial, id. 4; id. 1.

LA 5.ª JORNADA

Corresponents al Campionat de Futbol "Avanti!.." és jugaren el passat diumenge dos encontres ben interessants, com detallam a continuació.

Penya Galan, 5-Sala Parroquial, 0. A la tarda, es jugà aquest encontre al camp de la Sala.

Com es pot veure el resultat fou copiosament favorable als "penyistes" entrant els gols Recasens, Cabaloies i Gené.

Arbitrà Arts, amb molt d'encert. No obstant que en la línia de davant dels vencedors hi jugaren dos jugadors no fitxats, aquest partit es vàlid, ja que els vençuts tampoc presentaren el seu equip.

Penya Tarragonina, 2. F. C. Beneficència, 1.

Al camp del Tarraco, a les cinc de la tarda, començà aquest partit amb domini variat, una mica favorable als "tarragonins".

Un corner llençat per Pepió es recollit per Casanovas, entrant el primer gol per la Tarragonina.

Représ el joc, Boada, driblant a un defensa, xuta a porta, marcant el segon gol per als vencedors, i acabant així la primera part.

En el segon temps de joc entretingut, i uns minuts abans d'acabar el partit, Miró llença un formidable xut a porta, entrant el gol de l'honor per la Beneficència.

Finalment es llença un "penalty" contra aquest equip, que xutat per Domenech I, no tingué conseqüències.

Feren els vencedors: Conrado, Bernat, Espinosa, Martínez, Orbiol Estivell, Casanovas, Pepió, Domenech I, Domenech II i Boada, jugant tots amb encert.

Remarcarem l'actuació admirable del porter de la Beneficència Mateu.

DELEGACIÓN DE HACIENDA

El Sr. Delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

	Pesetas.
D. Ramón de Morenes	1.316'00
D. Eudaldo Melendres R.	1.018'50
" Ramón Vendrell Escarré	614'00
" Jesús Layron Colom	397'92
D.ª Enriqueta Tomás Bosch	339'29
D. José Mereño Gómez	320'00
" Rafael del Toro Cano	245'77
" José Soliano Marot	187'33
" Francisco Ribé Besora	117'18
" Antonio Cochó Estella	105'33
" Javier Banús Llevat	42'97

Informació de Borsa

Barcelona 8 Agost 1933

D. Interior 4 %	68,—
" Exterior 4 %	82,75
" Amortizable 3 %	72,15
" " 4 1/2 %	—
" " 5 % 127	—
sense impost	99,35
" Amortizable 5 % 1927	88,15
amb impost	—
ons or 6 %	205,—
D. Ferroviaria 5 %	—
Accions f. c. Nord	38 20
" f. c. Alcant	37,80
" f. c. Andalusos	19,50
" Explosius	125,—
" Mines Rif	50,—
" Aigü Barcelona	144,—
" CTADE	—
" Tramvies ords.	—
" B. H. Colonial	44,50
" Cia. Esp. de Petrol	5,30
" Assucrera	—
" Ford	163,—
" Metre Transversal	—

DIVISES

Francs	46,80 90
Llitzes	39,60 70
Dòllars	8,88 90
Lires	62,90 10
Yugues	166,85 10
Guineos	231,40 65
Corones	2,84 55
Florins	4,825 35
Corones Txegues	35,40 60

(Informació del Banc de Biscaia i del Banc Comercial de Barcelona.)

SE NECESITA

una mujer todo el dia, para cuidar a una señora. Razon en esta Administracion.

Para mí no existe la vejez

porque conservo mis energías juveniles, atajando el menor sintoma de debilidad con el insuperable tónico y regenerador

HIPOFOSFITOS SALUD

De efectos rapidísimos contra: ANEMIA AGOTAMIENTO NEURASTENIA

En todo tiempo es eficaz y conveniente tomarlo.

Está aprobado por la Academia de Medicina.

No se vende o granel

El engaño de las izquierdas

El periódico barcelonés titulado "El Carrer", uno de los más izquierdistas, revolucionarios y anticatólicos; en su número 37, confiesa que la mayoría de los prohombres levantados por la revolución española se han portado de manera que podrían tomar como lema estas palabras: "Harto yo, hartos todos". Y añade: "Dos años de labor de izquierdas parece que no han conducido a otra cosa sino a que unos cuantos señores trabajasen para su propio provecho".

¿Si será cierto, cuando así ablan los cofrades?

La Drogueria DE TOMAS ROIG

Bajada Pescataria, 9. OBSEQUIA A SUS CLIENTES CON VALIOSOS REGALOS

Para el sorteo que se celebrará en Madrid el día 21 del próximo mes de Septiembre, al poseedor del número que coincida con el premio mayor de dicho sorteo, le entregará DROGUERIA ROIG un APARATO DE RADIO SUPERETERODINO, 5 VALVULAS, marca "PAOLA". Cada peseta de consumo (al contado), da opción a un número.

ARTICULOS DE CALIDAD PRECIOS SIN COMPETENCIA COMPRE A LA Drogueria ROIG SERVICIO A DOMICILIO

CAVALLERS

Compreu vostres carteres, pètaques i moneders allí on puguin donar-vos una garantia de la seva qualitat. La "CASA COCA", única especialitzada en tots els articles de pell, vos l'ofereix. Grans existències dels famosos articles d'Ubrique. Conte de Rius, 7 - Tarragona

Miquel Melendras, pvre.

LA MONTANYA DE LA MIRRA

GLOSSES MISTIQUES DE PASSIO I RESURRECCIO

XIX.è CENTENARI DE LA REDEMPCIO

300 PAGINES

14 MAGNIFIQUES ILLUSTRACIONS DE MARIUS BARBERIS

PROLEG DE CARLES CARDÓ, pvre.

HA SORTIT

"Virgili, Sant Pau, Sant Bonaventura, Job, Plató... LA MONTANYA DE LA MIRRA, gens revela una d'aquestes ànimes que senten el gemegar de les coses i en copsen delicadament les llàgrimes profundes? Jo bé ho diria. L'alta qualitat que dona el dolor, poques vegades l'he vista tan clarament com en aquestes pàgines."

Carles Cardó

PREU: 8 pessetes

La situació a Andorra

L'opinió del senyor Valls i Taberner

Fa algun temps que a la petita Andorra hi ha agitació. Hom parla de revolució — pacífica — per haver-se implantat un nou règim polític. Hi ha en aquell territori un poder moderador (el Tribunal de Corts) i el poder executiu (el Consell General). Aquest va pendre una serie de mesures que es sortien del marc, administratiu que té la seva comesa. El dia 10 de juny el Tribunal de Corts dicta sentència segons la qual quedaven destituïts els membres del Consell General i inhabilitats per a càrrec públic durant un any. Entre els fonaments de la sentència hi havia que el Consell general havia desobeït reiteradament les disposicions dels delegats dels co-prínceps, sobretot en el fet de clausurar unes escoles episcopals i en negar-se a donar possessió a un notari nomenat per la Mitra.

Després de la sentència els delegats dels co-prínceps nomenaren un Consell provisional de dotze membres, en lloc de vint-i-quatre que en té el Consell general. i convocaren els cònsols i alcaldes per al dia 29 de juliol a fi de pendre possessió.

Els elements del Consell general destituït convocaren per al mateix dia una assemblea a la qual fou convidat tot el poble. L'assemblea es reuni a la Casa de la Vall, o Ajuntament. Els veguers, per mitjà de la policia, invitaren els reunits a dispersar-se a un termini de dues hores, a fi que pogués pendre possessió el Consell provisional. L'ordre no fou acatada i l'assemblea acord, ratificar la confiança al Consell destituït, no acatar la sentència del Tribunal de Corts i convocar eleccions generals durant el mes corrent, donant-se dret de vot a tots els majors de vint-i-cinc anys, mentre que fins ara sols el tenien els caps de família.

Per tal d'informar sobre els orígens d'aquesta agitació. "La Vanguardia" demana el parer del nostre amic senyor Ferran Valls i Taberner, el qual és jutge d'Andorra. Heus-aci les seves manifestacions que foren publicades ahir:

"En realitat — ens diu el senyor Valls i Taberner — la denominació de "República" que s'ha vingut donant a Andorra, és absolutament arbitrària. La vall d'Andorra es jurídicament, un principat, la patriarcal forma de govern del qual data de mitjan segle XIII. Com tot-hom sap, la regeixen, com autoritat suprema, els co-prínceps el bisbe de la Seu d'Urgell — en virtut de repetides concessions dels comtes d'Urgell als bisbes — i el prefecte de Perpinyà, representant de França com hereva de la Casa

de Foix. Encara que a l'Edat Mitjana la hisenda d'Andorra, sobreix, com la de tots els països de lluites entre els diversos senyors, aquesta agitació es curulla i és, precisament, la tradicional forma de govern que han vingut gaudint els andorranos, el que, de manera quasi miraculosa, ha sostingut, en aquest petit Estat fronterer, de la independència del qual els seus naturals en senten justament tan gelosos. Essent veritablement admirable el fet que les convulsions — algunes d'enorme violència — que han sofert les dues nacions que la limitan, no han tingut en la pacífica existència d'Andorra la menor influència. Basti dir que Andorra — davant el món sota la tutela de França — no sentí el més mínim la Revolució francesa.

—Per això és tant més estranya i lamentable — segueix dient-nos el senyor Valls i Taberner — l'actual situació. En el problema d'Andorra, la meua opinió personal és que aquest poble ha conservat la seva personalitat, sense ésser absorbida per una o altra nació veïna. ha estat gràcies a la influència de drets de totes dues. Quant al govern dels co-prínceps, si és veritat que en temps del cardenal Casañas hi hagué algunes topades entre Andorra i el bisbe-príncep darrerament ha regnat una absoluta harmonia. Tan la política del bisbe de la Seu d'Urgell com la del representant de França, han estat, no sols de gran discreció i amplitud, sinó altament beneficioses per al país, en el qual s'han obtingut importants millores. Quant a les atribucions del Consell general són merament administratives, i la seva actitud de rebellia a un decret del "Tribunal de Corts", que és la suprema autoritat legal en els aspectes criminals o polítics, constitueix un veritable cop d'Estat.

—Realitzat sense violència...

—Amb la petita violència que suposen el desacat, el moti, la negativa dels delegats destituïts a abandonar llurs càrrecs i del Consell a acceptar els nomenats pel "Tribunal de Corts".

—¿Causas...?

—Són múltiples, encara que — potser — no justes. Primer, la constant pugna del Consell general — elegit per representació de caps de família — per estendre les seves atribucions i afermar la seva autoritat. Política tendenciosa, contra el bisbe-príncep (que el co-príncep francès és el primer interessat a desvirtuar, car és absolutament precís el respecte a la doble autoritat conjunta). Una

mica l'embraguesa de certs conceptes nous... o que ho semblen. I a més, la intervenció d'elements forasters. Així com altres aspectes menys confessables: mobils enterament positivistes...

—Encara que els co-prínceps es mostraven propicis a una major amplitud i modernitat del règim — diu el senyor Valls i Taberner, — no és fàcil que la petita revolució andorrana prosperi. Una nació com França no pot abandonar així com així els seus drets sobre Andorra a la qual patrocina i representa dintre la vida internacional, i qual situació, a més, podria comportar el perill — entre altres — que es convertís en refugi de gent indesitjable, posen per exemple. El dret de França i la seva dignitat per tant, no poden tolerar el desacatament a un decret del "Tribunal de Corts" on figuren els seus representants... Naturalment — somriu el senyor Valls i Taberner — que seria ridícul, tartarinesc, pensar en un conflicte bèl·lic. Però, hi ha tants mitjans civils o simplement econòmics per a fer entrar la gent a la raó!

I els andorranos — acaba —, que necessiten tant els països veïns i que amb tan admirable clarividència han sabut sostenir llur independència i llur personalitat al llarg d'una secular i paternal forma de govern, no és lògic que persisteixin en una actitud suïcida."

IMATGES

¡A V A N T !

A la meua estimada filleta Montserrat.

Bell tresor que Déu envia a nostre llar, quin dolor més pregón me causa el teu innocent aleteig. La urpa de l'esperver criminal l'onada del modernisme més fatal, com preveïent un funest crim fa aclucar la meua vista com a la visió d'un pregón abim.

Cantes joïoses cançons, curulles d'alegria i innocència, mentres s'alça endiablada la llei nova amb verinosa potència

T'han tencat ja l'escola i el Crist amb Creu arrabassat. No volen que l'amor de les santes dones que amb paciència i fervor t'ensenyaven l'oració de cada dia, t'ensenyaven obrir la intel·ligència per ésser veritable dona catalana. T'han robat el tros d'alegria de cada dia. Aon aniràs ara, fill meu? No aniràs a escoles laïques, aon no ensenyen qui és Déu. No't mouràs d'arrop de la mareta i poc a poc amb religió i rica ensenyança també aprendràs a ésser dona forta i intel·ligent.

Prou me demanes cada dia rebre a Jesús. Fillet meu, ets tan petitona, que dient un Parenostre, el Bon Déu t'escolta molt.

Prou voldria jo al rebre a Jesús tenir-te, a més de l'amada muller a tu al costat. Prest serà. Ara com ara, tu que ets un angelet de rulls formosos, tu que ets pura, innocent prega a la Verge Maria que invoqui a Jesús perquè passi aquesta pesta de intel·ligències del mal, prega per les germanes que cada dia t'ensenyaven, i prega a Déu per la Pàtria nostra, que casi ja està del tot arruinada. Prega a Sant Jordi gloriós, que tregui el drac maliciós i prega per la vida dels teus pares que quan la veritable Justícia els cridi per ésser judicats, tu sies ja dona feta, i que el mal no't pugui matar.

MARC.

Augusto Serres

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA

BARCELONA, 49

TARRAGONA

Teléfono 449 X

EXTRANJERO

INGLATERRA

LA "GIOCONDA" NO ES LA "GIOCONDA"

Londres. — Como se recordará en 1911 fué robado del museo del Louvre, en París, el famoso cuadro de Leonardo de Vinci, "La Gioconda". Este cuadro fué encontrado en 1913 en Florencia.

Según el periódico londinense "The People", el cuadro que actualmente hay en el Louvre no es el original, sino una reproducción muy perfecta de la célebre obra de Leonardo de Vinci. Efectivamente según dice dicho periódico, Jacques Dean, que con otros dos cómplices robó "La Gioconda" en 1911 acaba de revelar que el original se encuentra actualmente en posesión de un anticuario de Argel, que le compró hace bastante años creyendo él mismo que se trataba de una reproducción.

Si está bien fundada esta suposición, no dejarán de causar gran sensación en los círculos artísticos de todo el mundo.

SE ESCAPA DE UN CIRCO UN LEON, OCASIONANDO GRANDES SUSTOS

Berlín. — Un león se ha escapado de un circo ambulante, en una de las barriadas del norte de Berlín.

Los habitantes, aterrorizados, temiendo ser alcanzados por la fiera, se refugiaron en los tejados de las casas.

El espectáculo que ofrecían era tragicómico.

Todos los habitantes de dicho barrio se han provisto de armas viejas, picos, palas, algún fusil viejo, etcétera, para la eventualidad de que tuvieran que luchar contra la fiera.

El león consiguió escaparse, destruyendo una parte de la jaula en que se hallaba encerrado. Una vez libre, emprendió una gran carrera a través de las calles de la ciudad, derribando a todos los que encontraba, y lanzando espantosos rugidos. Finalmente, el león, cansado por esta carrera a la que no estaba acostumbrado, se ha tendido al suelo en plena calle, bostezando.

Los bomberos han podido prenderle, reintegrándolo a su propietario.

LAS RELACIONES COMERCIALES CON ESPAÑA

Bucarest. — A consecuencia de haber denunciado el Gobierno español la convención comercial con Rumania, que desde el mes de abril de 1930 reglamentaba las relaciones económicas entre los dos países se hace resaltar en los centros económicos de esta capital el peligro que representa para las exportaciones de Rumania no solucionar pronto la cuestión, pues como España ha reconocido a los soviets, si reanuda las relaciones comerciales con ellos, el petróleo rumano que hasta ahora, constituía la principal exportación de este país en España, estará amenazado.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

SORPRENDENTE!

Es el universalmente conocido adapta a cualquier aparato Surtas "LA VOZ DE SU AMO". Se adaptador para ondas Extra-cort-perheterodino.

Para convencerse debe usted probarlo. Pídale a su agente.

CASA ARBONA

Conde de Rius, 19, TARRAGONA

LA PREVISIÓN NACIONAL

FILIAL DE

LA CATALANA

Us dona novament el crit d'ALERTA!!

I us ofereix en una sola pòlissa l'assegurança combinada per al vostre pis, de foc, robatori, atracament i desperfectes, cobrint un capital, per exemple, de 10.000 pessetes per 19'95 ptes. l'any.

Se us pot garantir també els vostres comerços, fàbriques, tallers, pel risc de MOTI o TUMULT POPULAR amb una sola pòlissa pel risc de foc, robatori i destrucció a conseqüència d'un MOTI pagant primes reduïdíssimes.

Comissionat provincial:

Santiago Vallvé

La Revolución

provocarán, muy en breve, los famosos

APARATOS DE RADIO "NEW PYRYS"

de 3 válvulas Tungram, una Pentodo :: Mueble americano elegante con altavoz completo :: Casis metálico :: Cuadrante iluminado :: Mando selectivo de estaciones (elimina la local) :: Interruptor de alumbrado :: Directo a 125 V. :: Sin antena.

Recibe además de la emisora local, numerosas estaciones alemanas, inglesas, italianas y francesas.

GARANTIA POR DOS AÑOS

HAY VARIOS TIPOS

De Ptas. 98

Ptas. 150

Ptas. 185

FRONTO, DEMOSTRACIONES A DOMICILIO

AHORRE USTED DINERO

No compre aparato de RADIO sin antes haber solicitado una demostración del "NEW PYRYS"

NOTAS LOCALES

NOTES OFICIOSSES

De la Oficina municipal de Turisme

Ahir varen ésser a la nostra ciutat, en viatge col·lectiu, un grup de 27 turistes anglesos, els quals foren acompanyats en la seva visita a la ciutat, pel personal de la nostra Oficina. Quedaren altament gratament impressionats de les nostres bel·leses arqueològiques i de paisatge.

Era organitzadora del viatge l'Agència W. T. A del barri de Westminster, de Londres, d'on aquests procedien.

Han estat hostatjats a l'Hotel Paris per tal de visitar la nostra ciutat els següents turistes estrangers:

Pierre Javouhey i senyora, industrial de París; Mr. Maurice Valeur i senyora, comerciant de París; Edmond Auza i família, professor, de Algèria (Àfrica); Mr. Lingmore i família, de Manchester, els quals fa ja quatre anys que vénen a passar vint dies a Tarragona.

Han estat hostatjats a l'Hotel Europa, en visita a la nostra ciutat, el comandant militar de Salamanca, general Miquel Carbonell; la senyora Susagna Hefling i filla de Bar-le-Duc (França), i novament el fotògraf senyor Màrius de Bucovich.

De Mr. Payron, director de l'Oficina Nacional de Turisme, de Stockholm, s'ha rebut una atenta lletra, anunciant-nos la remesa de nombrosos fullets de propaganda turística de Suècia.

FESTES TURÍSTIQUES A SUÏSSA

Avui, aquesta nit, al llac de Gersau, se celebrarà una gran festa nocturna, i e Axenfels el campionat de tennis.

Demà, dia 10, focs d'artifici amb ball a Interlaken, concurs de golf a Tarasp-Schuls-Vulpera, torneig internacional de tennis a Loècheles-Bains, i campionat de golf de l'Engadine per senyors a Samaden

De la Generalitat

ANUNCI

El Govern de la Generalitat de Catalunya, conseqüent en el propòsit de vigoritzar la vida espiritual de Catalunya, prestant suport a la joventut ben dotada en el conreu de l'Art, i respectuós amb les normes establertes per l'extingida Diputació de Tarragona en matèria de Premis i Beques, ha signat en el Pressupost vigent la quantitat necessària per a seguir subvencionant a joves artistes tarragonins, per tal que puguin perfeccionar-se en les disciplines llurs.

Es per això i per trobar-se vacants les Beques que es proveïren per concurs l'any 1928, que aquesta Comissaria, degudament autoritzada per l'Honorable senyor conseller de Cultura, convoca els artistes tarragonins a oposicions per a cobrir una Beca de Pintura i altra d'Escultura d'acord amb les següents

BASES

1. Podran optar a les Beques els fills naturals de les comarques tarragonines majors de setze anys i que no hagin complert els trenta, que reuneixin condicions d'adequada preparació.

2. La provisió de les Beques s'anunciarà en el Butlletí de la Generalitat de Catalunya amb un mes d'antelació.

3. Els aspirants deuran sol·licitar l'adjudicació per mitjà d'instància adreçada a aquesta Comissaria.

Aquesta instància deura anar acompanyada del certificat de naixement i dels documents acreditatius de la preparació exigida, lliurats pels Directors de les Acadèmies, Escoles o Professors que hagin al·ligonat els aspirants.

4. El dia i hora en què hagin de començar els exercicis d'oposició, els aspirants presentaran obres originals de llur respectiu art i d'altres modelaran o pintaran un bocet, el qual tema se'ls indicarà en el moment de començar l'exercici. L'execució haurà de realitzar-se en el lloc i termini que fixarà el Tribunal.

5. Transcorregut el temps prefixat i examinades les obres el Tribunal qualificarà i proposarà a la Comissaria atorgui les Beques al pintor i a l'escultor que hagin obtingut més alta puntuació. La proposta per a cada Beca serà unipersonal.

Tots els incidents i reclamacions que sorgeixin durant l'oposició, seran resolts pel mateix Tribunal.

6. Acabats els exercicis, els treballs dels opositors, tant els presentats com els executats a indicació del Tribunal, seran exposats al públic al Palau de la Comissaria.

7. Si cap dels opositors demostrés posseir, a criteri del Tribunal, qualitats suficients per a merèixer les Beques, aquestes seran declarades desertes.

8. El Tribunal estarà compost de dos artistes pintors i dos escultors, presidits per aquesta Comissaria de la Generalitat a Tarragona. Actuarà de Secretari, sense veu ni vot, el que ho és de la Comissaria, o un dels oficials en qui delegui.

9. Les Beques s'entendran atorgades per un any durant el qual els becaris hauran de practicar els seus estudis a l'Escola o Acadèmia que previament designaran. Els beneficiats de la Beca podran prorrogar-se per dos anys consecutius, sempre que anyalment i tres mesos abans de finir el termini els interessats ho sol·licitin de la Comissaria acompanyant a la sol·licitud un treball de llur art que demostrï la llur aplicació i progrés. L'atorgació de les pròrrogues competeix a la Comissaria o a l'entitat que en el futur la substitueixi. Les obres presentades restaran de propietat de la Generalitat de Catalunya.

10. La dotació de cada Beca serà de tres mil pessetes anyals que es pagaran per dotzaves parts a fi de cada mes.

11. Les oposicions tindran lloc al Palau de la Comissaria el dia 12 de setembre pròxim.

El nom dels artistes que compondran el Tribunal es farà públic oportunament.

Tarragona, 1er. d'agost del 1933. — El Comissari, *Pere Cavallé*. — El Secretari, *Joaquim Alvarez*.

De l'Ajuntament

Serveis prestats pels guàrdies rurals durant el proppassat mes de Juliol:

Carros expulsats de la conca del Francolí, 63.

Individus corresponents als anteriors, 207.

Caravanes compostes d'individus sense carros, 3.

Individus que les componien, 22 Burros, 9.

Transeunts acompanyats dins a la ratlla del terme procedents de l'Assil i Menjador de la Caritat, 368

A la part de València, 178.

A la part de Lleida, 56.

A la part de Barcelona, 134.

Individus conduïts a la Comissaria, 1.

Serveis administratius variats, 137

Demés, l'indicada guàrdia reparatex la correspondència dirigida a tot el terme municipal.

GACETILLA

EL AYUNTAMIENTO Y EL MENSAJE A MARCELINO DOMINGO

Se ha reunido la Comisión de Cultura del Ayuntamiento, acordando proponer al Consistorio que en el salón de sesiones se celebre el acto oficial del ofrecimiento de la lápida que se dedica al ministro de Agricultura, celebrándose seguidamente la ceremonia de descubrir la misma en la casa en que nació el señor Domingo.

Asimismo ha acordado proponer que se celebre seguidamente una comida íntima y una excursión a Santas Creus, obsequiándose a los excursionistas con un "lunch".

LA EMISORA DE TARRAGONA

El lunes tuvo lugar en la Sociedad "El Círculo", la Junta general de la Asociación de la Prensa local cuyo objeto era dar cuenta de las gestiones realizadas, primero para obtener la concesión de la Emisora de Radio y luego los trabajos encomendados a la instalación de la misma.

Se acordó autorizar a la Directiva para la firma de la cesión de la

explotación de la Emisora a don Juan Tuset, a quien se debe la iniciativa de tan importante mejora para la ciudad, el cual ofrece a la Asociación de la Prensa, condiciones favorables que la beneficiarán en gran manera.

Se dió cuenta de haberse instalado las antenas en la Caja de Pensiones, donde se ha instalado la Estación y de que uno de estos días se verificarán las pruebas para inaugurar oficialmente la estación próximamente.

"LA BDA. SOR CATALINA SOBONRE"

por el Rdo. P. Leandro Daydi, C. M. LLIBRERIA ROYAL Comte de Rius, 13, Tarragona

EL CIERRE DE UNA FUNDICION EN TORTOSA

Con motivo de haber sido cerrada la fundición Salas, en Tortosa, el gobernador ha dispuesto vaya el inspector del Trabajo, para gestionar cerca del señor Salas la reapertura de la fundición.

DOS LLIBRES NOUS CADA DIA

Miquel Melendres: "LA MUNTANYA DE LA MIRRA". Pròleg de Carles Cardó, 8 ptes.

Abbé Quimet: "POUR MES TOUT-PETITS: VINGT LEÇONS DE CATÉCHISME ÉVANGÉLIQUE PAR LA MÉTHODE ACTIVE", 850 ptes.

LLIBRERIA TARRAGONENSE de J. Antonio Guàrdias, Plaça República, 53, telèfon 662

¿CALLOS?

Usando sólo tres días el patentado

UNGUENTO MAGICO

desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes, 1'60 pteas.

FARMACIA PUERTO, Plaza San Ildefonso, 5. - MADRID

AHOGADO EN EL EBRO

En Flix ha perecido ahogado en el río Ebro el joven de diecisiete años, Jaime Vidal Mata, natural y domiciliado en Lérida.

BOUS FRESCOS

DEL DIA

DEL MAS D'EN PUIG

per encàrrecs

PASTELERIA i LLETERIA

Apedaca, 18

TARRAGONA

DE SOCIEDAD

Para Valencia han salido los señores Plá Boada y sus monisimos hijos.

Del balneario de Vallfogona ha regresado la distinguida dama doña Pilar Vilá de Veciana, acompañada de una de sus simpáticas hijas.

Farmacia Digos

ANÁLISIS-ESPECÍFICOS nacionales y extranjeros

Agua mineral - Sueros - Vacunas - Inyectables - Ortopedia

Teléfono 442

postals a les famílies, dinant allí mateix i fins visitant alguns dels monuments més notables, que es troben en aquells encontorns.

Es troba precisament prop de l'Hotel Internacional l'antiquíssima Columna terminal de la Via Appia, "Regina viarum", que arrenca de Roma. Aquesta privilegiada posició del seu port per a unir Orient i Occident, és el que li dona gran importància comercial i històrica a partir ja de l'època prerromana; allí hi embarcaren les flotes i legions romanes per a la conquesta de l'Orient; més tard ho foren els creuats per a la conquesta de Jerusalem; avui hi han escala els grans vaixells de luxe internacional, com també els serveis interns de la nació essent considerat com el tercer port d'Itàlia pel moviment de viatgers.

Del port estant es pot contemplar l'anomenat "pou de Trajà", i el castell de Frederic Barbarroja de planta quadrada de torres cilíndriques, avui convertit en presó.

Amb tot i ésser tan breu el temps que romanguérem a Brindisi, el Brundisium dels antics que ara compta 42.000 habitants, tingueren la sort de poder parlar amb un jove sacerdot de la ciutat que s'encertà a passar pel moll. Entre altres coses belles de Brindisi, ens perllà d'una molt curiosa, de la que volem fer gràcia als lectors, que així podran fer-se càrrec de la gran veu que donen a les coses tradicionals als italians.

Era l'endemà del dia de Corpus, que nosaltres ens trovavem allí, i en preguntar-li sobre la solemnitat de dita festa a aquella ciutat, heus aquí els que ens digué:

La processó del Corpus Domini pel nostre poble s'anomena "processó del cavall parato", a causa de que l'arquebisbe, vestit d'hàbits pontificals i cavalcant un cavall blanc cobert de rica draperia d'aquí el nom de cavall parato o amb paraments — porta l'Hòstia consagrada sota un palli riquíssim

brusc de temperatura, els empleats del funicular van oferint capots i mantes als viatgers per tal d'abrigar-se. I això que anem, i ens atensem cada vegada més, a la regió del foc!

A poc de terminar la vegetació es troba un Observatori astronòmic, tot el constituït de materials volcànics; i d'aleshores ençà ja no es veu un bri de verd, sinó grans blocs de pedra volcànica i terra negrenca de la lava. Per a arribar al cim de la muntanya cal deixar el tramvia i caminar a peu prop de mig quilòmetre; finalment arribem a la boca del gran cràter, que es troba a una altura de 1.200 a 1.300 metres i ofereix un dels espectacles més impresionants de la natura.

Allí ens poguérem convèncer com realment sense ascendir a aquell lloc altíssim, del Vesubi no se'n veu més que el fum, però no pas el cràter d'aon surt. Des de dalt apareix a la vista com una gran cassola sobre quilòmetre de diàmetre amb 300 metres de profunditat; en el seu bell mig s'hi veu un cono truncat, que és aon la boca d'aquell tità fa surtir la gran fumerada. Com havem dit, aquell dia en que el visitàrem nosaltres estava excitadíssim produint unes explosions i defonacions a manera de grans canonades, i no pas de salva, sinó aixecant immensos blocs de pedra o matèria negra, que es destacaven entre la gran fumarada, blanquinosa com la neu; blocs que després anaven rodolant vers al fons d'aquella gran cassola, prenent la forma esfèrica de cocodrill, tortuga, barca, etc., segons la imaginació de cadascú.

Tot contemplant aquell espectacle des del cim de la muntanya que rodeja el cràter, es planteja sempre el problema entre els valents que volen descendir al mateix cràter a veure els grans rius de focs, i anar-hi a fer cremar unes monedes que després es guarden com a record d'aquella valentia. Moltes eren les persones de diverses nacionalitats que estaven deliberant per a aquella arriscada des-

ESTERILITZACIONS!

¿Com es farà per a defensar la moral catòlica, quan, en el cas susdit és violada tan obertament i sota aspecte legal?

La Gasetta Oficial de Berlín, publicada el 26 de juliol, un decret llei pel qual és establerta l'obligació de l'esterilització dels homes i de les dones, atacats de malalties hereditaries, entre ells els epilèptics, els cecs, els sords-muts, els alcoholitzats crònics, i d'altres. Alemanya no és la primera que ha publicat una llei semblant. A diversos Estats nord-americans ja està en vigor.

La moral catòlica és contrària a semblants temptatives, que — a part les injustícies degudes a errors o a intrigues personals — es basen en la violació de la personalitat humana, sobre el desconeixement de les valors morals i damunt una concepció materialista de la vida.

Fins avui — ja fa set dies de la rata de la publicació — no conec cap protesta que hagi publicat cap diari catòlic alemany, ni que s'hagi fet a Alemanya cap reserva autoritzada en nom dels principis cristians.

Tal volta a Alemanya la censura impedeix als catòlics de manifestar llurs opinions sobre els decrets lleis que el govern emet amb la seva autoritat, sota el títol ben còmode de plans poders atorgats pel Reichstag de Potsdam. Tal volta això és degut a un estat d'ànim incert i paorós, que fa creure que d'ara endavant no serà permesa cap manifestació que no sigui de lloanca o d'aplaudiment al Führer.

Un estat d'ànim semblant és ben notori a Itàlia, des de fa deu anys: els catòlics no han de fer política; lloar el Duce no és política i és consentit; censurar, no ja el Duce (pobre del que ho fes!), sinó la darrera autoritat del llogarret o la més insignificant ordenança del partit feixista, és política i no ho consenten.

Com es farà per a defensar la moral catòlica, quan, en el cas susdit, és violada tan obertament i sota aspecte legal? Com es farà per a aconsellar tutors, metges, directors d'hospitals, a no fomentar semblants operacions? Com es farà

per a induir els jutges a no aplicar una llei iniqua?

En suma, la moral cristiana té dret a dir la seva paraula a un país que va paganitzant-se i barbaritzant-se, o és que també ella sofreix un procés de... esterilització?

Així ha semblat a tot el món l'actitud de les esglésies alemanyes en la qüestió dels jueus. Fins a quin punt la moral cristiana comporta el silenci dels catòlics d'Alemanya sobre les persecucions dels jueus? Dic gairebé tots perquè he llegit dos articles, un d'un rector i l'altre d'un laic, verament dignes d'una ploma catòlica.

No sé què deu haver-los passat a aquets dos valents, però el silenci dels altres dona la impressió d'una tolerància i en algun cas d'una convivència que no respon als dictàmens de la consciència cristiana.

I com justificar un Von Papen (a part les intencions, que només Déu les veu), que forma part d'un govern que no solament tolera, sinó que fomenta, sosté, aprova, encoratja les pitjors violències contra els pretesos enemics de l'Imperi jueus i catòlics, socialistes i comunistes, pacifistes i autonomistes?

Els assassins de Kurt Eisner, d'Erzberger i de Rathenau han tornat a Alemanya sota la immunitat estatal i ja acollits en triomf. Hitler en persona va a inaugurar un monument erigit prop de Hopnef en honor dels herois que exterminaren l'any 1923 un cert nombre de separatistes renans. A Simmern, han estat detinguts molts de separatistes de deu anys enrera. Els assotaren, uns, fins a rajar sang, a la plaça pública, i els obligaren a portar d'un lloc a l'altre la corda al coll i una inscripció dient que havien traït la pàtria.

Quant són els morts i els assassinats a les presons i als camps de concentració?

Diu que aquesta és la fatalitat de la revolució.

Però, ¿per què no dir també que és la voluntat decidida dels caps? Seva és la responsabilitat moral davant de Déu i davant dels homes

LUIGI STURZO.

Lausana, 1 d'agost.

Conferencias telegráficas

LA ENSEÑANZA DEL CATECISMO

Madrid, 8. — El "Boletín Oficial" del Ministerio de Instrucción pública, publica la siguiente disposición:

"Resultando que don Joaquín Carrasco y García Navarro y su esposa doña Carmen Alcalde Fernández, edificaron un grupo escolar dotado de mobiliario y material pedagógico, en Herencia (Ciudad Real), que donaron al pueblo en 25 de septiembre de 1929, imponiendo entre otras la condición aceptada por el Municipio de que el edificio había de estar siempre dedicado a la enseñanza y en todo momento conforme a las doctrinas de la Iglesia católica, y que de no cumplirse así, revertería a los donantes o a sus herederos el referido inmueble

Visto el presente expediente, este Patronato Central, por unanimidad tiene el honor de proponer a la Superioridad que, en razón de no oponerse a ello ninguna de las disposiciones legales vigentes, se acceda a lo solicitado por los donantes don Joaquín Carrasco y doña Carmen Alcalde y se autorice, en su consecuencia, que en las escuelas de que se trata, fuera de las horas de clase y por personas extrañas al personal docente oficial, pueda enseñarse el Catecismo cristiano, jueves y domingos, a los obreros que deseen aprenderlo.

Y este ministerio, conformándose con el preinserto dictamen, se ha servido disponer como en el mismo se propone."

EL PROXIMO PRESUPUESTO

Según informes que se juzgan dignos de crédito, el ministro de Hacienda, señor Viñuales, ha llevado al Consejo de ministros de hoy un estudio, en líneas generales, de lo que a su juicio debe ser el próximo presupuesto.

Parece ser propósito del ministro de Hacienda reducir las cifras actuales en 400 millones de pesetas como mínimo. Es decir, que la cuantía total de 4.200 millones a que asciende el presupuesto de 1933 quedaría rebajado a 3.800 millones de pesetas, que es la cifra a que podrán ascender, como máximo los ingresos del Estado.

LA LEY DE ARRENDAMIENTOS RUSTICOS

A las once y media de la mañana, se reunió en el Congreso la Comisión de Agricultura, al objeto de continuar el estudio de la ley de arrendamientos.

A la entrada, conversamos con varios miembros de la misma, diciéndonos que se daría cuenta de los trabajos a la ponencia designada en la semana anterior para hallar una fórmula que facilite la discusión en la Cámara.

Algunos miembros se mostraban francamente optimistas, pero otros creían que los socialistas mantendrían la posición irreductible.

Terminó la reunión a la una y media.

Don Lucio Martínez manifestó que estudiaron únicamente hasta el artículo sexto. Agregó por lo que se refiere a los artículos 16 y 17, que se habían llevado varias fórmulas acerca de las cuales no pudo resolverse, por tener que consultar los vocales con las respectivas minorías.

Se le preguntó si esta semana habría Cortes, respondiendo: "Yo creo que sí, porque además de lo sustancial en este proyecto de ley hay cosas minuciosas y de detalle que se deben estudiar antes de llegar a su aprobación."

Tuvimos también ocasión de hablar con el presidente de la Comisión, señor Feced, quien mucho antes de terminar la reunión marchóse del Congreso al Consejo de ministros, para informar de la marcha de las gestiones, manifestándonos invirtió en informar al Consejo tres cuartos de hora, y al parecer, de las tres fórmulas propuestas al artículo séptimo, de las que es autor, una cuenta con mayor aquiescencia entre los ministros, y seguramente con alguna modificación, bien convirtiéndose en voto particular, o si la Comisión la acepta como criterio propio, convertirla en dictamen.

Luego nos agregó el señor Feced: "Parece ser que la posición de los socialistas es fuerte, incluso en el Gobierno, y no puedo decirles más."

El texto de la fórmula antes alu-

didada dice así: "Art. 7.º — Los contratos de arrendamientos de fincas rústicas se concertarán por un precio anual que libremente estipulen los contratantes. No obstante lo cual, tanto el arrendador como el arrendatario, una vez transcurrido el primer año de la duración del contrato, podrán acudir al Jurado mixto en solicitud de revisión de la renta pactada cuando estimen que por defecto o por exceso es injusto. El Jurado mixto, en caso de que no mediara acuerdo entre las partes fijará la renta imponible con que figure en el amillaramiento o avance catastral la finca objeto del arriendo, el valor asignado a ella en el último título de transmisión el valor en venta de la misma apreciada por tasación pericial, su normal producción y el valor medio de sus frutos en el último trienio, no pudiendo en ningún caso exceder la renta anual que señale el Jurado mixto, del cinco por ciento del valor que en definitiva señale el mismo a la finca o fincas arrendadas. Si la renta se pague en especie, su evaluación a los efectos del párrafo anterior se hará por el precio medio que hubiesen tenido los frutos o los productos en que consista en los tres años agrícolas anteriores."

Respecto al artículo 17, relativo al arrendamiento en censo, seguramente prosperará la fórmula del señor Peñalva.

La relativa al artículo 7.º la aprobaron todos, excepto los socialistas y radicales, que se resarvaron para dar cuenta a sus minorías en las reuniones que celebrarán a las tres de la tarde.

El señor Mendizábal dijo que no se había adelantado un paso.

Los agrarios han retirado las enmiendas al art. 7.º, pero mantendrán los demás que consideran de tesis, cuyo sólo estudio invertirá gran espacio de tiempo. Por el contrario, don Dimas Madariaga nos dijo que seguramente prosperarán las fórmulas de los señores Feced y Peñalva a los artículos 7.º y 17, respectivamente, yéndose rápidamente a la aprobación de la ley.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Pallebot español "Calapi", procedente de Valencia, con carga de tránsito.

Vapor español "Marqués de Chávarri", procedente de Gijón, con carbón.

Salidas

Laud español "María Luisa", en lastre para San Carlos.

Pallebot español "Calapi", con carga de tránsito para Barcelona.

Vapor panameño "Catalunya", con carga general para Sète.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Marqués de Chávarri", descargando carbón.

Vapor español "Elgueta", cargando.

Amarrados

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Peñas".

Vapor español "Sagunto".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor español "Ciudad de Alicante".

Pallebot español "Miramar".

PORTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones al Oeste de Noruega; altas Azores; mar poco agitado en el litoral español.

26 Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

censió; heus ací que foren set catalans els que per fi es decidiren, entre ells, tres tarragonins, d'ells una damisella tarragonina seguida d'una altra alemana. Per a devallar a aquella anomenada "vall de foc", cal agafar-se a una rústega valla, feta de cimals de pi i seguint una sèrie de zig-zags. En arribar a la base d'aquella gran cassola, es presenta un altre problema de valentia: atansar-se bés a la boca del volcà, trepitjant la matèria volcànica, que fuma ençà i enllà, i per entre les seves esquerdes es contemplen els vertaders rius de foc. Dels vuit que anavem, se'n quedaren tres a la vora, no pas els tarragonins, que tot caminant sobre un paviment que cruixia com si fos de vidre trencadís, arribaren fins al lloc aon es contempen vertaderes riudes de foc, essent aquesta una de les impressions més gnans que es reben en aquest món; i fou allí mateix que fins tingueren l'humor de tirar instantània, mentre els qui ens contemplaven des del cim de la muntanya restaven esbalats — els perills es veuen més gnans de lluny que de prop —, en veure com el volcà reprenia en aquells moments les seves embestides amb canonades, fumerades i matèries incandescentes, algunes de les quals volgueren també arreplagar per a memòria perenne d'aquell acte d'heroisme, com així fou qualificat després... que retornàrem, contents i satisfets, fins a tan que un dels nostres exclamava: després de la visita al Sant Pare i a es Catacombes, la més plaent i emocionat de totes serà aquesta del Vesubi; i fou un dels catalans, que sota aquella profunda emoció hi deixà escrita la següent inscripció: "A les cinc de la tarda del jon novè de la peregrinació a Roma, som pujat al Vesubi, he baixat a la vall del foc, i he vista oberta la terra, i al fons un riu de foc. — Déu és omnipotent!"

Altravergada reprenem el viatge vers la ciutat de Nàpols, no sens abans contemplar des d'aquelles altures el gran gof de Nàpols amb els seus encon-

27 Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

torns maravillosos, igualment que les regions afectades per les grans erupcions del Vesubi. Demés de la que repultà les ciutats de Pompeia i Herculano, l'any 79 de la nostra era, es recorda la de 472 que portà les cendres fins a Constantinoble; i molts dels actuals supervivents recorden la de l'any 1906, en la cendra i lava caiguèren en tal quantitat sobre Nàpols, que algunes teulades s'enfonzaren, la ciutat tenia que estar constantment il·luminada artificialment, i els seus habitants es veien obligats a anar pels carrés amb paraigües entesos per a defugir la pluja de cendre. Es la mateixa erupció que destruí la població "Bosco Tre Case", i causà nombroses víctimes allí i altres pobles veïns; avui l'esmentada població reconstruïda amb matèries volcàniques, està rodejada de muralles blanques, per tal de retenir la lava en noves erupcions possibles, donant temps a que puguin salvar-se els seus habitants.

De Nàpols partirem novament a Roma, puix segons ja havem dit, a l'endemà el Grup Tarraco tenia assenyalada l'audiència particular del Papa, i al dia següent era la festa del Corpus, qual solemnitat havíem fet el propòsit de celebrar a la ciutat dels Papes.

BRINDISI

Dotze hores tardà el tren en transpòrtar-nos de Roma a Brindisi, aont devíem embarcar en el "Vienna" del Lloyd Triestino. Ja prov teníem ganes de menar vida marítima per a descansar de les visites i excursions que feia dotze dies s'havien anat succeint gairebé que sense interrupció. Calia reposar d'una tan plena etapa per a començar la més llarga, com era el viatge a la Terra Santa.

Així que en arribar a l'estació de Brindisi vers al migdia directament ens dirigíem a l'Hotel Internacional, que està vora el port, aprofitant l'hora excas- sa que mancava per embarcar, escrivint cartes i